

XXXXX

strana xxxx

XXXXX

strana xxxx

XXXXX

strana xxxx

XXXXX

strana xxxx

XXXXX

strana xxxx

XXXXX

strana xxxx

Oslovení...

V červnu roku 2020 se Školamyšl rozloučila s prvními deváťáky. Všichni se dostaly na svoje vybrané střední školy. Kruh se uzavřel, Školamyšl dospěla. Ando, Šárko, Kíto, Vanesko, Petře, Kubo, ať se Vám daří. Děkujeme za Vaši odvahu prošlapat Školamyšli cestu pralesem zkušeností. Budete nám chybět.

Úvodní slovo ředitelky školy

2

Školní rok 2019/2020 byl výjimečný. Tedy ne, že by ve Školamyšli byl nějaký rok banální. Založit, vybudovat, udržet, stabilizovat a pečovat o školu vyžaduje téměř nadlidské úsilí. Našemu zřizovateli - rodičům se to s vydatnou podporou vyšší režie daří. Ale zmíněný rok se opravdu vymkl z kloubů. Nejprve jsme se museli vypořádat s chybějící státní dotací, která obsahuje prostředky na platy v řádu milionů. Na jaře přišla celosvětová pandemie se zavřením škol, jakou nikdo z nás nepamatuje. A na konci nám došlo, že se s některými rodinami loučíme. Jejich děti už Školamyšl dochodily. Poprvé.

S penězi jsme se vypořádali a ještě vypořádávat budeme. Soudy neskončily, půjčku musíme splatit. Je s obdivem, že se žádná rodina tak velkých potíží nezalekla. Nejenže nikdo z nižších ročníků neodešel, ale i třídu prvňáčků jsme s vírou v budoucnost Školamyšle otevřeli. Možná nás to

dokonce podle zkušenosti "nepřítel spojuje" stmelilo.

Koronavirové zavření školy jsme v pedagogickém týmu uchopili jako příležitost. Rychle jsme ovládli Google Classroom a nacházeli výhody této platformy. Pro zpestření dokonce učitele zajala neznámá identita Anzelmus. Vysvobodila je spolupráce tříd. Loučení deváťáků bylo smutné. Na Budislavi se celé školamyšlí společenství v slzách účastnilo jejich přechodového rituálu.

Naplno nám to dojde až v září.

Ale to už nás vcucne vír školního roku 2020/2021.

Nechť ho prožijeme se stejnou radostí, odhodláním a tím báječným pedagogickým týmem.

Radka Renzová

ředitelka

Zahájení školního roku

3

Rodičovská sobota

4

V tomto období si připomínáme třicáté výročí pádu komunismu. Mně bylo v té době osmnáct. Ještě si pamatuji školu těch dob. Učili jsme se jména komunistických ministrů z paměti, jako spolusedící jsem já musela dát facku spolužákovi za vyrušování místo učitele, rodiny, které nedodržovali tradiční genderové role, byli pro komunikaci se školou podezřelí. Máma si na OVKSČ (škola to řešit nechtěla) stěžovala na trest - stokrát opsat školní řád. Byla z toho městská politická aféra.

Jsem dítě panelového sídliště. Budovalo se v rámci akcí Z. Vzpomínka na akce Z by se někomu mohla vybatvit právě při čtení titulku Rodičovská sobota. Chyba lávky. Nebo ještě lépe SLÁVA!!! Za třicet let jsme ušli dlouhou cestu v proměně vzdělávání. Minimálně v možnosti výběru různých vzdělávacích koncepcí.

Rodičovská sobota ve Školamyšli je výuka pro rodiče s dětmi. Rozvoj měkkých dovedností stavíme na rovněž rozvoje těch kognitivních. Jak to ale vnímají rodiče, když tento přístup

ze své školy neznají? Jak se popasují se všemi těmi schopnostmi se adaptovat, improvizovat, zvládat zátěž, přijímat kritiku, rozhodovat se, řešit problémy, komunikovat asertivně, vyjednávat, argumentovat, přemýšlet konstruktivně? Při rodičovské sobotě si to společně zkoušíme. Rodiče jsou partnery ve vzdělávacím procesu Školamyšle, protože jí rozumí.

Tuto možnost nenabízí každé město. Litomyšl se stala funkční platformou pro vznik jiné školy. Ustála její existence. My, z okolních měst, jsme za to vděční. Děkuje.

Radoslava Renzová

xxxxxxxxxxxxxx

Soft skills

5

Dnes hojně skloňovaný požadavek na vzdělávací proces. Proč taková potřeba vznikla? My už totiž tušíme, že svět roku 2030, 40, kdy dospějí současní školáci, bude vypadat podstatně jinak než dnes. Neumíme předpovědět, co přesně lidstvo v budoucnu čeká. S jistotou ale víme, že některé profese se promění, zaniknou, budou před nás postaveny nové výzvy.

Neobejdeme se například bez schopnosti se přizpůsobit, sebezvzdělávat se, plánovat, aktivně se zapojovat, spolupracovat, obhajovat svoje názory, znát svoje přednosti a nedostatky, vyhodnocovat, hledat řešení a hlavně se nebát. Nebát se vstupovat do neznámých situací. Nebát se přijímat odlišnosti. Nebát se uskromnit a pomáhat. Měkké dovednosti - soft skills.

Školy hledají způsoby, jak obsah měkkých dovedností naplnit. Obávám se, že pocit dobře vykonané práce učitel už nezíská zaměřením na úspěšně vyřešené úkoly z učebnic, zástup jedničekářů, první místa v tematických olympiádách. Jak tedy posilovat měkké dovednosti? Protože jsme sami takovým vzděláváním neprošli, klade tento závazek velké nároky na osobnostní nastavení učitele. Na jeho životní hodnoty, proaktivitu, společen-

skou angažovanost, prosociálnost. A pomáhá spolupráce s neziskovými organizacemi, čehož litomyšlské školy využívají.

V prosinci se žáci ŠKOLAMYŠLE zúčastnili akce Pražského studentského summitu Staň se diplomatem. Žáci 8. a 9. ročníků se seznámili se zaměřením OSN a Rady bezpečnosti. Charakterizovali státy - stálé i nestálé členy. Dopředu si nastudovali informace o bezpečnostní situaci v africké zemi Mali. Na místě se procvičili v jednacím řádu Rady bezpečnosti, aby mohli simulovat její zasedání. Jako zástupci členů jednotlivých zemí se věnovali otázkám: Jakým způsobem by se mělo postupovat proti teroristickým skupinám v zemi? Měla by Rada bezpečnosti nadále podporovat zahraniční mise pro dosažení nebo udržení míru? Měly by být uplatňovány sankce? Jak řešit vysoké ztráty na životech?

Jsou to těžké otázky. A blahobytné státy by na ně měly hledat odpovědi. Mimochodem podle odhadů Českého statistického úřadu Češi za letošní Vánoce utratí sto miliard korun.

Radoslava Renzová

Školamyšl

Sociální porod – copak to asi je?

6

Napadlo vás někdy v posledních týdnech, že být s dětmi tolik týdnů doma, že to je teda porod? A vidíte, nejste daleko od pravdy. Opravdu nás všechny rodiče čeká úkol dovést svoje ratolesti k tzv. sociálnímu porodu. Máme s nimi projít cestu, na jejímž konci stojí dospělé samostatné dítě schopné pracovat i milovat.

S termínem „sociální děloha a sociální porod“ přišli jako s užitečnou metaforou psychosomatické rodinní terapeuti

Ludmila Trapková a Vladislav Chvála. Začali si totiž při své praxi všimnout, že nemoc u dítěte nebo rodiče často signalizuje právě zádrhel v dlouholetém procesu sociálního porodu.

O co tedy jde? Představte si, že každý trimestr těhotenství odpovídá 6 letům vývoje dítěte. Z této jednoduché myšlenky nám vystoupí několik nosných paralel:

Biologické těhotenství a porod	Psychosociální porod
1. trimestr	období 0 – 6 let
Vyvíjejí se nejdůležitější orgány a zakládá se vše pro další život. Poškození v tomto období má často fatální důsledek pro život dítěte.	Dítě se učí základním vztahům a postojům k životu, k sobě a lidem kolem sebe. Pokud je v tomto období zanedbávané, nemilované nebo opuštěné, může být jeho schopnost milovat, soucítit, důvěřovat apod. poškozená na celý život.
Děloha poskytuje dítěti bezpečí a chrání ho před vnějšími vlivy.	Rodina chrání dítě před předčasnými nároky vnějšího světa.
Děloha vymezuje prostor a dává dítěti limit, kde se může pohybovat.	Rodina nastavuje pravidla, odlišuje domov od ostatních prostředí.
Placenta vyživuje dítě a dává mu vše potřebné k životu.	Dítě je syceno z dobrého partnerského vztahu mezi tátou a mámou.
2. trimestr	období 6 – 12 let
V děloze se zvětší objem plodové vody a dítě může objevovat, hrát si a zkoumat sebe i okolí.	Důležitou roli začíná hrát otec dítěte jako ten, kdo otevírá vnější svět a vystavuje děti vyšším nárokům než matka. Motivuje syny i dcery k samostatnosti, matka konejší a ošetřuje utržené rány získané venku. Otec nabízí pro chlapčinky vzor k identifikování. Nepřítomnost otce je pro syna ve věku 6 let kritická. Chlapčci až do 12 zůstávají blíže k otci a učí se od něj o mužské roli. Holčičky se zase rychle vrací do bližšího vztahu s matkou.
3. trimestr	období 12 – 18 let
Děloha začíná být dítěti těsná, stupňuje svoje požadavky na prostor, ale místo se spíš zaplňuje a smršťuje.	Rodina přestává dítěti stačit, zaplnilo svoje místo a chce růst dál. Chtělo by víc svobody, volnosti, zdrojů, ale ty jsou mu odepřeny.
Výživa už není tak dokonalá a placenta začíná být unavená.	Vztah mezi matkou a otcem dostává zabrat a oba rodiče začínají být unavení a podráždění.

Děloha je stále dráždivější, stoupá počet receptorů pro oxytocin, které vyvolají porod. Stres se zvyšuje a začíná se otevírat porodní cesta.	Počet třecích ploch se zvyšuje. Přání po osamostatnění rezonuje u rodičů i dítěte.
Zkracuje se děložní čípek, který bránil průniku cizích bakterií zvnějšku. Ty způsobí zánět a připravují podmínky na vstup dítěte do nového světa.	Do života dítěte vstupují další lidé, pronikají k němu cizí názory, cizí hodnoty. Konfrontuje s nimi svoji rodinu, a to vyvolává další pnutí a tlaky směřující k osamostatnění.
Dítě v porodních cestách rotuje, postupuje s každým stahem dopředu a zase se o kousek vrací. Hrozí uvíznutí v porodních cestách. Vše se většinou nakonec podaří a to, co se zdálo nemožné, je skutečností – nový, jedinečný život se narodil.	Dítě v tomto období prochází od příklonu k matce k příklonu k otci. Pro děti je kritická ztráta matky kolem věku 12 let. Mohou se pak zaseknout a svůj porod nedokončit. Chlapci potřebují v tomto období nahlédnout do ženské duše, vést s matkou dlouhé osobní hovory, dostat se do její blízkosti. Učí se o ženách a o tom, jak přemýšlí a co potřebují. Dívky zůstávají v těsném vztahu s matkou přibližně do 15 let, učí se od ní být ženou, ale pak se vůči matce obrací zády a přiklání se k otci, aby se od něj naučili vše o mužském světě. Pro matky bývá tento odklon dcery velmi citlivý a zraňující. Konflikty s rodiči vypuzují dítě k osamostatnění, proces nesmí být ani příliš překotný ani příliš slabý. Na konci se zrodí samostatný dospělý jedinec schopný obstát sám za sebe.

Připomíná vám to nějaké situace z rodinného dění? Možná teď bude pro nás všechny úlevné přemýšlet o konfliktech s našimi dospívajícími v rámci metafor sociálního porodu. Stejně jako fyzický porod klade i ten sociální na rodiče značné nároky, proto každou „kontrakci“ vydýcháme, povzbuzujeme se navzájem, doplňujeme síly a těšíme se na novou rovinu vztahu s naším synem nebo dcerou, až se sociálně narodí.

Koho téma zaujalo, může nahlédnout více do knihy: Rodinná terapie psychosomatických poruch – Rodina jako sociální děloha. Autory jsou Vladislav Chvála a Ludmila Trapková.

Vlasta Pechancová

Školamyšlí družinka u Maiwaldů na farmě

8

Porozumění

Kdybych psala pár těchto řádků bezprostředně po exkurzi asi by vyzněly trošku mírněji a veseleji, ale píše je v době koronavirové, tak budou více hloubavé a „bojovné“, ale nebojte ... necht si každý z Vás udělat svůj závěr

Cílem exkurze bylo dětem přiblížit moderní zemědělství a jeho význam. Míša si pro exkurzi vybrala úterý, kdy mívá v družince nejvíce dětí. Přibližně 25 kousků a tomu se přizpůsobil i chod firmy ... skutečnost pak byla cirká 15. Páni traktoristi si den předem nachystali techniku včetně chytrých navigací, připravila se i centra, jak jsou děti zvyklé pracovat ve škole, a na půl den se zastavil chod firmy.

Na úvod čekal děti krátký spot o firmě, aby si představily, kde se vlastně ocitly ... ve stylu od zrníčka po vajíčka. Jo, a také perníčky, po kterých se v době poobědové zaprášilo hned. Po krátkém přivítání jsem dětem položila otázku, jaký je smysl/význam zemědělství/pěstování rostlin/chování hospodářských zvířat. Otázku jsem se snažila několikrát shora/zdola opsat, aby pochopily, na co se ptám. Někteří pochopily, až když jsem se zeptala, jestli třeba snídají, svačí, obědvají atd. Takže mě vlastně zavedly k mamce do kuchyně, lednice a do obchodu. No uff, ale spojitost, jak se to jídlo tam nedostane, už neviděly. Není to kritika Školamyšlích dětí, je to obraz dnešní konzumní/spotřební doby bez provázanosti s přírodou. Teď mě napadá, jak se změní odpovědi dětí, když celou republiku pokryje rohlik.cz/kosik.cz/damejido.cz či jiné on-line. Otázkou je, jestli ta neznalost významu a chodu zemědělství je správná, jestli to

tak chceme a jestli v tom není skryto jisté nebezpečí do budoucna. Neměly by děti aspoň dostat základní znalosti/zkušenosti, co je zbytné a nezbytné, a jak to funguje? Zemědělství, ač nezbytné a fundamentální základ každého národního hospodářství, se dostalo na okraj zájmu. Jen se možná poukazuje na používanou chemii, jestli ta kráva náhodou příliš neprdí, zvířata netrpí či zda zemědělci nedostávají těch dotací příliš. Zemědělství se dostalo na přetřes v negativních věcech. Snahou každého státu/paňovníka je zajistit obyvatelstvu dostatek potravy, a ještě k tomu cenově dostupné, jinak by hrozily nepokoje a byl by ohrožen chod země. Co by se stalo, kdyby se v dnešních dnech uzavřely hranice úplně? Jsou komodity/potravin, ve kterých jsme soběstační, a ještě jsou kapacity na vývoz – například pšenice, hovězí maso a mák. Když nebude zemědělský podnik zasažen covid-19, tak zaseje a sklídí, takže mouky, máku, řepkového/slunečnicového oleje na pečení či piva bude dostatek. Ale brzy by došlo k nedostatku a zdražení drůbežního a vepřového masa, vajec, mléka a mléčných produktů, zeleniny, ovoce, brambor atd. V tomto jsme jako země nesoběstační. Páč se vžilo klausovské „Však si to dovezeme!“. A myslíte si, že by to jiné vývozkové země dovolily, kdyby v časech mimořádných byla prioritou uživit svůj lid? Některé potraviny bychom měli jen sezónně a některé vůbec (ryže, mořské ryby apod.) Dámský klub se na WhatsApp krásně rozpekla. Vau! Smekám. Jen si občas holky postesknou na nedostatek droždí ... dokázali bychom péct třeba bez vajec? Omlouvám se, vejce jsou mojí citlivou záležitostí. Měla jsem tu

příležitost podílet se na nezávislých testech Farmaceutické a veterinární univerzity Brno na farmách s různými typy ustájení nosnic, zakusit praktiky nadnárodních obchodních řetězců, nad kterými byl znechucen i zkušený marketák, který dělal reklamy pro T-Mobile s Chuck Norrisem či světové drogistické velicíány. Jsem velmi zvědavá, zda-li se ve sněmovně podaří prosadit „soběstačnost národa v základních potravinách“ skrze změnu legislativy týkající se chování obchodních řetězců. Ale teď šupky dupky zpátky na farmu ...

Jedna skupinka si užívala moderní techniku venku ... děti spályly pár litrů nafty a nechaly za sebe řídit navigaci na předem připravené trajektorii (tzn. pustí volant, ruce dají za hlavu, natáhnou nohy a na chvilku zadřímnou). Kupodivu si holky v traktoru nejvíce užívaly „radio disco“ a „automatic air-condition“. Kluci ocenili obrovskou hromadu hlíny a kamení. Boty jsem se jim snažila provizorně očistit, aby pana řidiče v buse moc neprudily.

Druhá skupinka se věnovala centrům ... děti poznávaly semena, přiřazovaly je k usušeným rostlinám a k produktům z nich dělaných. V tom byly zdatní ... klasická záměna byla pšenice vs. ječmen, ale ruku na srdce, kolik z nás dospělých ví. Vycpaniny lesních/polních zvířat se jim také dařilo poznávat – trošku zadržly trofeje, co nosí na hlavě, ale jinak super. Poslední a nejvíce časově náročný byl výsevek – „Příroda, matka čarodějka“. Jedno centrum simulovalo výsevek pšenice na políčku 1x1 metr. A druhé řepku. Odvážily si semínka, rozmístili do řádků ... diskutovaly, co potřebuje rostlinka k růstu. Slunce v podobě tepla a světla, vodu, půdu – živiny, semínko,

člověka na péči, techniku ... to dohromady daly krásně. Zádrhel nastal, když měly odhadnout, jak dlouho budou čekat na sklizeň. To začala vyloženě střílečka - od 1 měsíce až po dva roky. Ta představa cyklu jednoleté rostliny a času byla těžká. Zkoušely jsme to přes kombajny, které sklízí tyto plodiny, a kdy je na poli vidí, jestli v době školy či prázdnin. Nu a zvažily si vypěstovaná/sklizená semena. Porovnaly množství na začátku a na konci - óóó, jak je ta příroda mocná.

A co závěr? Snad jen jeden vykopnutý míč ... kdyby byl zájem ze strany rodičů, učitelů a dětí dětem zemědělství přiblížit, tak si dokáží představit 2-3 dopoledne v roce strávenými s dětmi na poli (jaro, dobrovolně žně a podzim). Jen nevím, které ročníky jsou pro to vhodné. Každý věk chce jiný obsah a podání.

Děkuji Míše a dětem, že jsem jsi skrze ně mohla udělat/potvrdit představu o vnímání této branže dnešními dětmi. Mějte se všichni krásně i v takto trochu jinou dobu.

Marcela s rodinou:-)

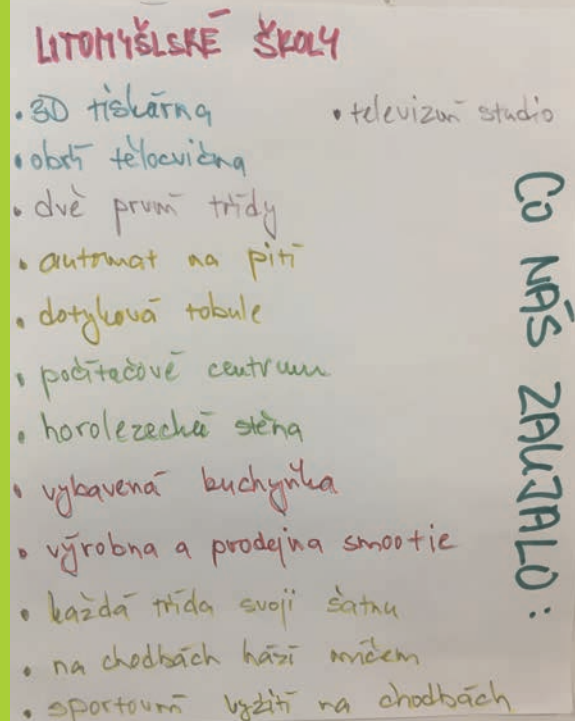
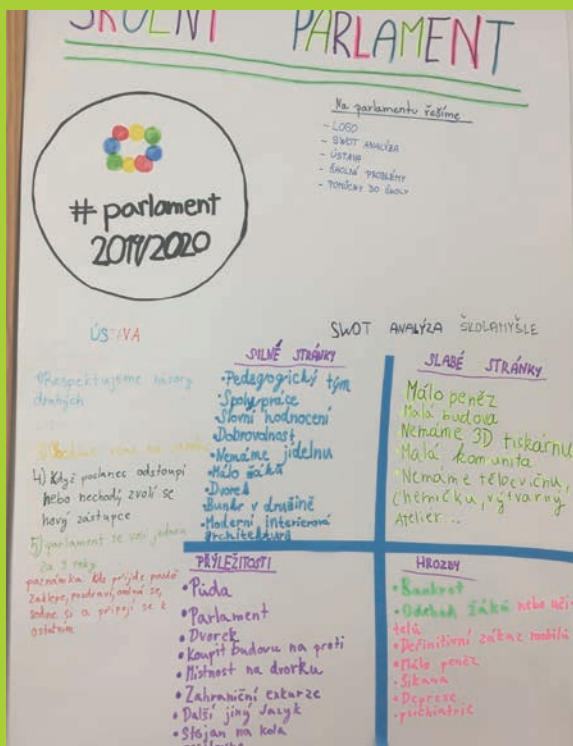
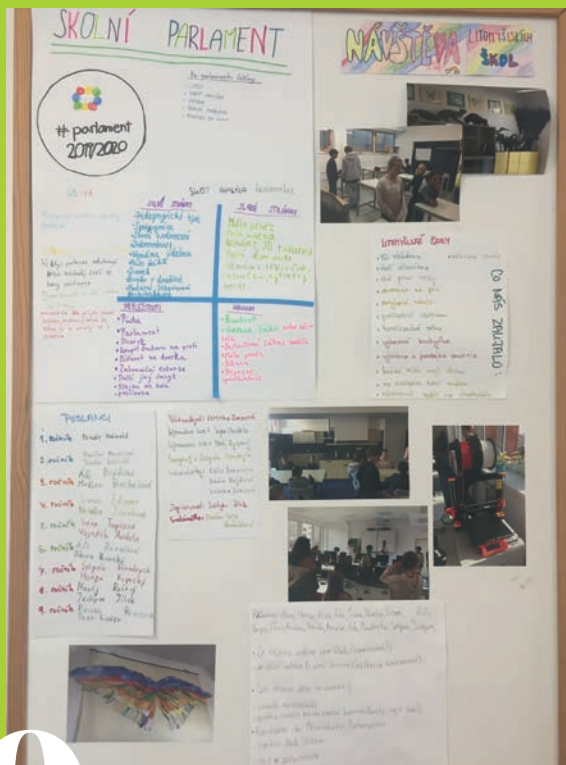
Školní parlament

Školní parlamenty v litomyšlských školách vznikly díky iniciativě starosty Litomyšle Dana Brýdla. Ve školamyšlém parlamentu jsme letos stihli navštívit ostatní školy kvůli inspiraci. Zajímavá byla beseda se starostou, na které nám nejenom představil chod města, odpověděl na otázky, vyprávěl o zkušenostech ze zahraničí, ale hlavně nám vysvětlil svůj záměr se školními parlamenty. Vzejdou z nich poslanci žákovského městského parlamentu, kteří budou mít reálnou šanci podílet se na rozvoji Litomyšle. Za Školamyšl jsme v parlamentu zvolili Adélu Benešovou a Jáchyma Jílka.

Kristina Renzová

XXXXXXXXXXXXXX

10

POSLANCI

1. ročník Arnošt Maiwald
2. ročník Amieka Andrlouš
Tonda Běčvar
3. ročník Ádám Brýdlová
Madlen Bycháčová
4. ročník Šimon Edlman
Natalie Jiráňková
5. ročník Sára Tupcová
Vojtěch Andrlé
6. ročník Ádám Benešová
Akira Krátký
7. ročník Štěpán Hendrych
Honza Kopecký
8. ročník Matěj Rysávy
Jáchym Jílek
9. ročník Kristi Rencová
Petr Loder

11

SWOT ANALÝZA ŠKOLAMYŠLE	
SILNÉ STRÁNKY	SLABÉ STRÁNKY
• Pedagogický tým • Spolupráce • Slovní hodnocení • Dobrovolnost • Nemáme jídelnu • Málo žáků • Dvůrek • Bude v družině • Moderní interiérová architektura	• Málo peněz • Malá budova • Nemáme 3D tiskárnu • Malá komunita • Nemáme tělocvičnu • Chemickou, výtvarnou • Ateliér...
PŘÍLEŽITOSTI	HROZBY
• Půda • Parlament • Dvůrek • Koupit budovu na proti • Místnost na dvůrek • Zahraniční extenze • Další jiny jazyk • Stojan na kola • Posilovna	• Bankrot • Odchod žáků nebo učitelů • Definitivní zákaz • Málo peněz • Šikana • Deprese • Psychiatrie

Biblické hodiny

Když si představíte katechetu, tak je to suchý pán s rákoskou a těsným ko-lárkem u krku, který přednáší suchou látku ještě sušším žákům v lavicích s rukama za zády. To ale ve Školamyšli vůbec neplatí. Předně nejsou žáci suší. Tak třeba jeden z chlapců si bere na hodinu komiks Tintina a nebo jinou knížku a já vím, že při tom, co si čte, mne poslouchá. Jiný zas při návštěvě v našem kostele požádal, jestli si může sáhnout na tu skleničku. Já se rozhlédl, ale žádnou jsem kolem sebe neviděl. A když jsme si to vyjasnili, šel si vzít do ruky postříbřený kalich, který stál vepředu na stole. A pak se o tu výuku pokoušíme v pestrém složení - římskokatolický kněz, adventistický kazatel, husitský a evangelický farář vedle mně z Nového kostela. Zkoušíme různou formou představit důleži-

té stránky života a v něm i víry. Také třeba děje Staré smlouvy od stvoření až po proroky a jindy zase evangelijní příběhy o zlobivém Ježíši, který zůstal v chrámě a rodiče se zatím sami důvěřivě vydali do Nazareta v Galileji. A že jim to ten dvanáctiletý kluk zapomněl říct a když jej za to kárali, podíval se na ně jako naše dítě, které ztěžka pozvedne oči od mobilu s údivem, že se nevyznáme v apkách, myšleno v aplikacích... Udržet děti v pozornosti, to chce kumšt, ale je to tak krásné. Díky za důvěru, že smíme. Díky za Školamyšl.

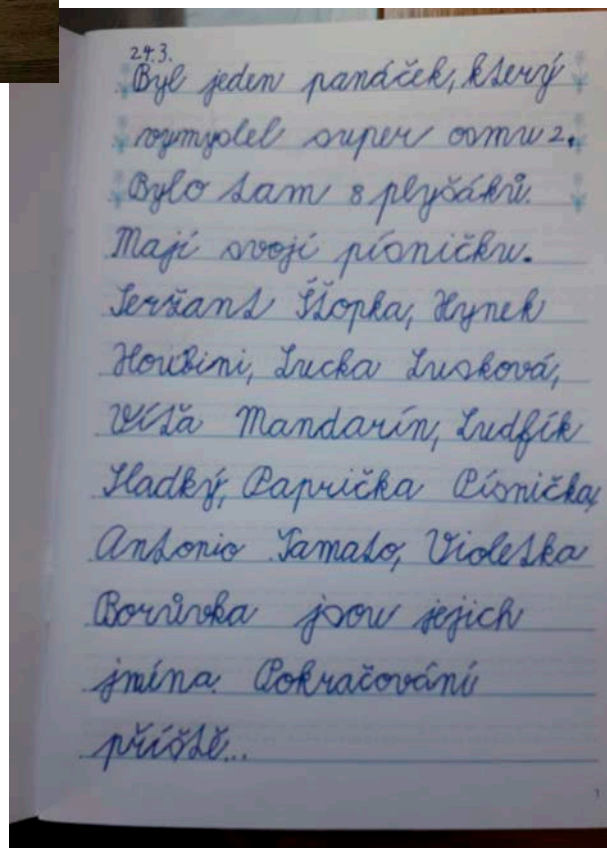
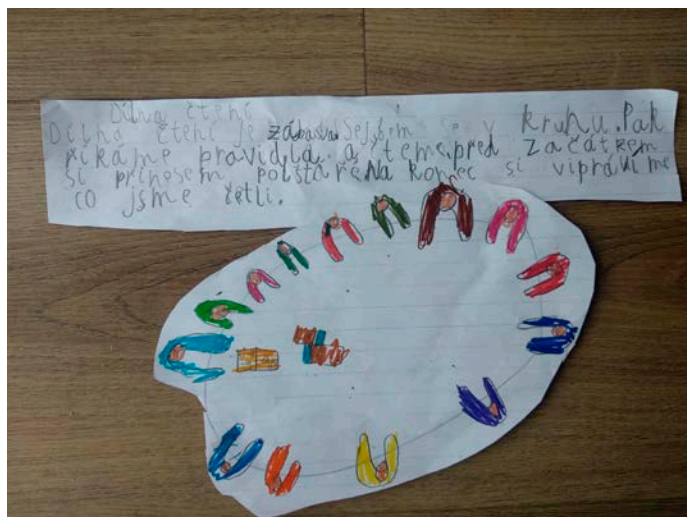
Daniel Kvasnička

xxxxxxxxxxxxxx

Práce dětí

13

Školamyšlané na horách

14

Neděle 26. 1. 2020

15:15 Sraz u autobusu

15:30 Úspěšně naložena všechna zavazadla (včetně téměř všech dětí).

15:35 Dan odměnil k odjezdu.

15:36 Naštěstí v dálce vidíme mávájícího tatínka, autobus přibrzdí a nabírá poslední pasažéry.

15:40 Máváme postávajícím rodičům a opouštíme konečně parkoviště.

15:45 Děti si odmítají sundat bundy, čepice a rukavice. Od rodičů však zněl příkaz jasně: "Hlavně nic neztratit, znáš se."

15:47 Povel: "Všichni Kinedryl!"

15:49 Po upozornění: „Zapaříš se!“, hrajeme hru, kdo sundá nejvíc čepic.

16:00 Brzdíme u pumpy ve Svitavách, do autobusu se hrne zbytek dětí ze Svitav. Hurá, jsme kompletní, jedeme směr Čenkovice.

16:20 První otázka: „Kdy už tam budeme? Mě je v té čepici hrozné vedro.“

16:30 Zatím nikdo nezvrací

17:00 Přilepené mobily na oknech (fotíme sněh).

17:15 Jsme tady a tleskáme řidiči, že nás dovezl v pořádku. Pár dětí se ujišťuje, zda se pro ně řidič brzy vrátí.

17:30 Všichni hledáme přezůvky.

17:35 Děti čenžují přidělené pokoje. Pokud o promíchání holky – kluci neprošel.

17:45 Všichni spokojeně povlékáme peřiny a zabydlujeme se. Děti jsou nadšené, mají sociálky na pokojích – úplně nové „super“.

18:15 Usedáme do společenské místnosti. Nadšení trochu pokleslo, tvoří se pravidla a celý program lyžařů. Začíná palba otázek na Radku. V kolik budeme vstávat? Musíme lyžovat všichni? Proč nemáme Wifi? Jako nemůžeme Colu, jo, když je tady bar? Bude nějaký osobní volno? Já mam hlad...

19:00 Společenská místnost se mění v jídelnu. Rodiče – asistenti se upisují ke smlouvě, že budou plnit a hlídat odpovědně všechny děti, nejenom svoje. Pozor, v letošním roce jako novinku máme asistenta staršího sourozence, krasavce, sportovce. Děvčata jsou natěšená.

19:30 Volná zábava, společenské hry, fotbálek, šipky, stolní hry

21:00 Radka obíhá pokoje a prvnímu stupni začíná večerka. Začíná vyjednávání: "To není fér ...ještě nechci spát.... Já chci domů. Ach jo, to je hrozný."

21:20 Přijdou tři rozjaření lyžaři, ustrojeni do lyžařského. Slyšeli slovo "večerko" ne večerka.

22:00 Večerka druhý stupeň

23:00 Ticho. Všichni spokojeně leží (někteří, doufáme, i spí).

0:00 Dobrou

Pondělí 27.1.2020

8:00 Po noci hlídání a utišování dětí je tady konečně ráno.

8:30 Snídaně

9:15 Dělíme děti do 5 – deseti členných skupin a jde se na očekávaný lyžařsko/ snowboardový zážitek.

Pravidla pobytu venku a při sportu pro zdatné lyžaře a snowboardisty: „Čekej na asistenta/ rodiče, jezdiť pomaleji než ty“, „Dodržuj odpočinkový čas, ať neuženeš dozor.“, „Nemluv sprostě např: do pr..., mně to nejede.“, „Nežer ten sněh.“, „Je to dvousedačková lanovka, nejezděte po třech.“,

10–12:00 Fičíme z kopců.

14–16:00 Znovu fičíme z kopců.

16:15 Je konec. Pobytu na sjezdovce jsme si všichni moc užili. Rodičovský dozor vyčerpán, potřebuje večer.

17:00 Dozor po večer trochu spočinul, avšak děti jsou stále plné energie. Za-

číná bitva u fotbálku, v ping – pongu, hře šipky.

Až dokonce lyžařského pobytu se dále nic neobvyklého neudálo. A pokud událo, o tom vám nenapišu. Protože vlastní zkušenost je nepřenositelná. Zážitky s tak skvělou partou se jen tak na papír přenést nedají. Všechno zůstává v našich srdcích a už se nemůžeme dočkat dalšího zájezdu.

Petra Sýkorová

Jak se máme v družině?

16

Začátek školního roku 2019/2020 pro nás všechny byl jednou velkou výzvou. Já, jakožto nová vychovatelka, kterou sice děti ze školy znaly, ale neměli jsme tolik možností se na prvním stupni potkávat. Nová společně vytvořená pravidla a vzájemná pomoc při jejich dodržování.

V září a říjnu jsme se snažili co nejvíce využívat pěkného počasí k pobytu venku – vyrazili jsme na celoodpolední výlet do Nedošína na hřiště, kde nás jen trochu potrápilo počasí. Celý předešlý den nám propršel a na navhlém dřevě se nám nepovedlo rozdělat oheň na opečení buřtů, ale i bez nich bylo odpoledne báječné, plně adaptačních her a seznamování se s prvňáčky i mnou.

Velkým trhákem se na podzim stala letadélka. Začalo to jedním doneseným z domu, které se zalíbilo všem dětem. Následně si nakoupily děti svá a i s družinovými jsme založili velkou letku, užívající si závodění a trénování akrobatických triků v zámeckých zahradách.

Podzimní hrátky jsme zakončili doslova „řádním“ v listí. Skákání, zahrabávání, pohazování, apod.

Bohužel jsme se ale letos nedočkali sněhu. Těšili jsme se na bobování, koulavačky i tvoření andělíčků v parku. Museli jsme tedy zvolit náhradní program. Když dovolilo počasí, stále jsme se co nejvíce zdržovali venku, když nás ale zahnal déšť nebo vítr, často jsme se schovávali do herny v muzeu nebo do tělocvičny na Veselku. Ve dnech, kdy jsme zůstávali ve škole jsme využívali prostory tříd a kuchyňky k pečení různých dobrot či tvoření dekorací do prostor školy. Také často chodíme do městské knihovny. Vždy pro nás mají připrave-

nou zajímavou čtenářskou dílnu spojenou s tvořením.

Co mě samotnou ale opravdu hodně těší je fakt, že i přesto, že je v naší družině oficiálně zapsaných 30 dětí a více bohužel nejde, tak se v průběhu pololetí přidávalo na všechny naše spontánní i plánované akce stále více dětí i z 2. stupně. Jsem za to opravdu ráda. Je krásné sledovat věkovou propojenost a spolupráci napříč ročníky, stejně tak mít možnost spoolehnout se na starší děti jako na báječné asistenty.

Aktuálně nám situace nedovoluje se osobně vidět a užívat si dalších společných dnů, ale věřím, že se všichni

o to více těšíme na další aktivity, které nám připravuje jaro a já společně s ním ;-)

Míša Králová

vychovatelka

Narozeninový rituál

“Mami, zítra si беру do školy kytaru.“ Hlásí mi můj téměř sedmiletý syn, a když na něj nechápavě koukám, dodá. “Budeme totiž slavit moje narozeniny.“ To už já ale dávno vím. Před týdnem mi přišel email od naší paní učitelky Anetky s žádostí, zda bych nemohla napsat nějaké informace o každém roku Šimonkova života. Narozeniny totiž slaví rituálem. Kytaru jsem sice stále nechápala, ale nápad svého syna jsem podpořila. Namísto pytlíčků bonbónů jsme nesli tedy do školy kytaru. Celý rituál jsem neviděla. Víím jen, že ve třídě slaví narozeniny zapálením svíčky za každý rok života. Ke každé svíčce se děti dozvídají, co se odehrálo v daném roce života oslavence. Šimonek se rozhodl, že na závěr obdaruje své spolužáky písničkou. Můj syn je o rok starší, ale vyrostl mnohem více díky takovým příležitostem, které se mu ve třídě otevírají dnes a denně. Není pro mě důležité, kolik interaktivních tabulí, notebooků nebo jiných pomůcek ve výuce má. Školamyšli jsem vděčná za tyto zdánlivě nepodstatné momenty, které ale mému synovi podstatně zvedají sebevědomí a rozvíjí sociální dovednosti. Ocenění, které v závěrečném kruhu od svých kamarádů obdržel, vypráví babičkám ještě dnes. Za tyto příležitosti naší škole moc děkuji.

Pavla Sobotková
ZŠ Školamyšl

17

Anzelmus

18

Zvláštní jméno a asi obtížné uhádnout, co – kdo – to je. A o co jde? Co se za zvláštním jménem skrývá? K čemu to mohlo sloužit? A proč se Anzelmus vlastně objevil?

To vše jsou otázky, na které si odpovídali děti a rodiče ze Základní školy ŠKOLAMYŠL, kde právě Anzelmus „řádl“. V první řadě šlo o fiktivní identitu v online prostředí domény skolamysl.cz.

Tak ještě jinak. Šlo jednoduše o vymyšlenou neexistující postavu, která v neexistujícím prostředí působila.

A možná ještě jinak, šlo o vymyšlené jméno, za které se schovávali učitelé naší školy a prostřednictvím tohoto jména připravovali úkoly do online prostředí, kde děti ze Školamyšle a celá škola nyní pracuje – učí se.

Proč se ale skrývat? Jaký to má smysl v současné online době? Možná je to cesta, jak si uvědomit, že v online prostředí to nemusí být tak snadné. Je možné jej zneužít, či se skrývat za „někoho“ neznámého, v našem případě Anzelma. A dost možná, že je to cesta, jak chápat online prostředí a mít se jednoduše na pozoru. A o to nám s učiteli Školamyšle také šlo.

Hned po Velikonocích ovládl naše online prostředí Anzelmus. Zabránil učitelům, aby měli přístup ke svým účtům a byl jediným, který komunikoval s dětmi. A nebyl to žádný uhlazený slušný chlapík. Moc se s nikým nepáral a pojmenovával vše tak, jak mu zobák narost. A narostl mu opravdu hrubě.

Anzelmus všem vyslal informaci, že je tu, a co mají děcka očekávat a zvládnout, pokud chtějí zase své učitele zpět. (To bylo samozřejmě rizikové, protože se mohlo stát, že učitele děcka chtějí zpět nebudou a naše jediná“

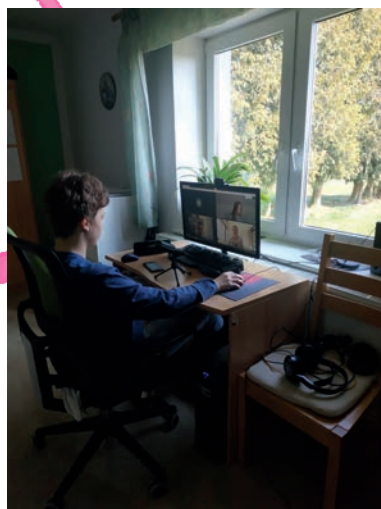
motivace se rozplyne, jak pára nad hrcem. Ale naštěstí v dnešní vzdálené výuce se děcka i učitelé na sebe těší, a tak jsme s motivací nesáhli vedle.) Hned první den se začaly valit úkoly od „neznámého“ Anzelma, za kterým se vždy skrýval jeden z učitelů, který práci připravil. O jaké úkoly šlo a na jakém principu se odehrávaly? Možná znáte escape games, hry, kde je nutné společně nalézt cestu ven z místnosti. Dostáváte indicie, řešíte rébusy a společnými silami hledáte „klíč“. A to byl princip, který jsme jako učitelé nastavili do našich aktivit. Každé z dětí dostalo svůj osobní úkol, který byl jedním ze stavebních kamenů společné „stavby“ – klíče. Zároveň jsme nastavili pro třídní skupinu videohovor, kde děcka ladila detaily a společně se dohodla na vyřešení problému. Anzelmus to vše mlčky sledoval, a jen v nutných případech formou chatu vstoupil do hry. A na závěr, když se (někdy konečně) vše zadařilo, potvrdil úspěch a pustil skupinu do další místnosti – aktivity.

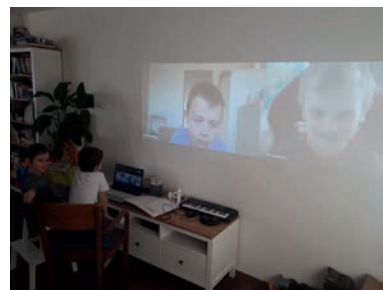
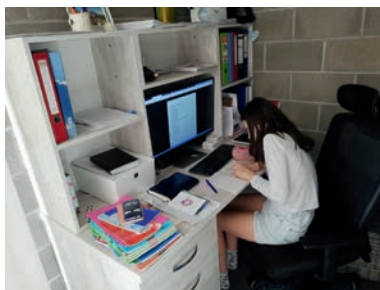
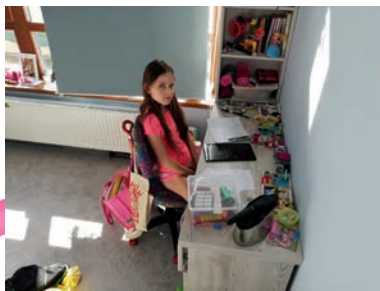
Takto děti prošly celé čtyři dny. Dny s Anzelmusem, dny, kdy spolupracovaly, společně řešily, komunikovaly a hledaly cestu dál a nakonec ven. Samozřejmě, že se to všem podařilo a Anzelmus odešel. Ale přeci někde zůstal. Zůstal v práci učitelů, kteří si pořádně mákli, protože vše vymyslet, nebylo fakt jednoduché. Zůstal jako představa spolupráce, komunikace a práce na společném řešení rébusů, úkolů, cest.

Ano, Anzelmus, to může být v tomto čase cesta. Naše školamyšlí cesta.

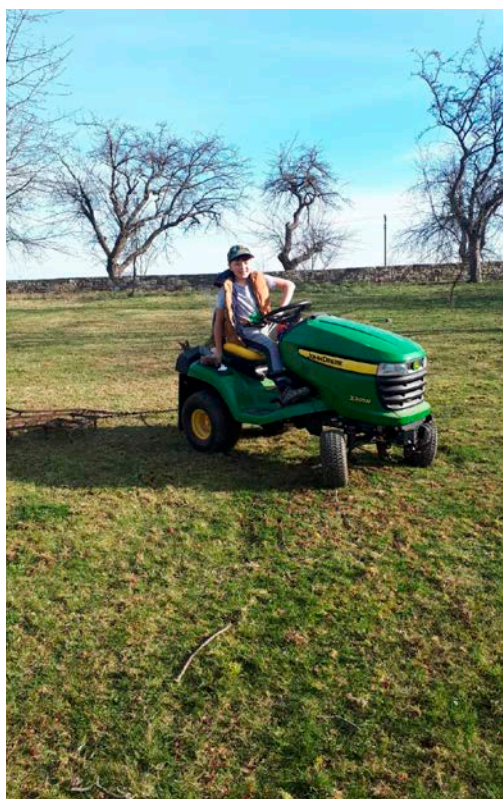
Daniel Janata

xxxxxxxxxxxxxx

Výchovy jinak

20

21

Doba koronavirová – vtipy II

22

V Dánsku jsou znovu
otevřené školy, lavice jsou
od sebe vzdálené dva metry.
Poslední žák sedí
v Grónsku...

Jaký je rozdíl mezi městy
Wu-chan a Las Vegas?

Co se stane v Las Vegas,
zůstane v Las Vegas.

Dnes jsme přijeli z
nákupu, sundali
čepice, brýle,
roušky....a manžel
není můj....

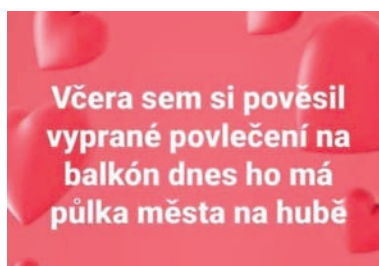
Při nedostatku
teploměrů v lékárnách
si strčte zrnka
kukuřice do zadku.
Když vyletí popkorn,
tak ihned vyhledejte
svého doktora 🤪

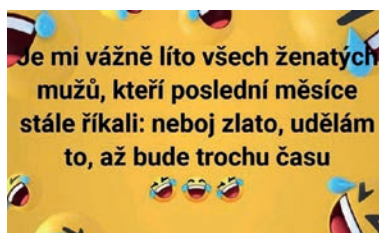
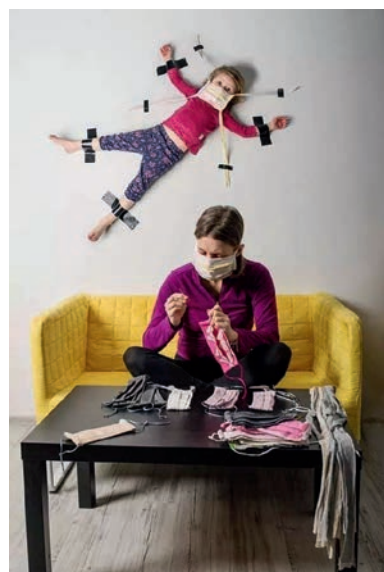
Tato výzva se mi líbí:
Nebud' IDIOT, buď'
I.D.I.O.T. - Izolovaný,
Disciplinovaný,
Informovaný,
Organizovaný,
Trpělivý

Začínám být značně
unavená, pořád
musím hlídat
vnučata mojí mámy

Psy sú v šoku. Všetci ľudia majú náhubky!

KAM POJEDEŠ NA DOVOLENOU:

Vyber si číslo od 1 do 9

Vynásob ho třemi

Přičti 3

Zase ho vynásob třemi

Sečti dvě číslovky, které ti vyšly

Výsledné číslo určuje, kam pojedeš

1. Chorvatsko
2. Kanáry
3. Thajsko
4. Panama
5. USA
6. Čína
7. Francie
8. Afrika
9. Doma budeš
10. Japonsko
11. Mexiko
12. Austrálie
13. Slovensko
14. Bulharsko

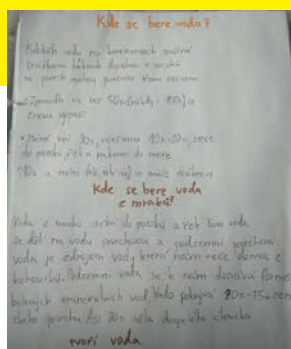

Minutu ticha za hlášky, které zanikly:

Jdu na jedno
Ruku na to
Jak bylo ve škole?
V kolik vyzvedneš děti?
Všude dobře, doma nejlip
Buď pozitivní
Jakou rtěnku?
Ruku líbám
Ochutnej ode mě
Máš zaracha

24

MALE OBRÁZKY

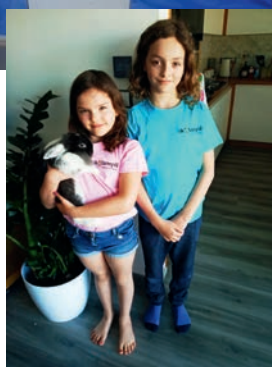
Logo, kam se podíváš

25

Letošní školní rok byl opravdu divoký v mnoha ohledech. K jednomu z nich patřilo i zajištění absolventských mikin pro končící deváťáky. Nejdříve jsme zjistili, že většina autorizovaných firem se nám prodraží vzhledem k počtu dětí v ročníku. Následně se nám nedařilo najít ve správném formátu vybraný motiv. Poté nám zavřeli školy a už by to snad i vypadalo, že mikiny nebudou. Díky pomoci Davida Edlmana jsme ale společně vytvořili odpovídající návrh, zakoupili výhodně mikiny a domluvili tisk. Vše se stihlo během pár dnů a naši letošní absolventi mohli začít mikiny hrdě nosit. Zároveň jsme si ve stejnou dobu nechali vyvzorovat logo školy a vyšít si ho na spoustu triček, mikin, kšiltovek, apod. A jak že nám to sluší?

XXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXX

I tak se dá učit francouzština

26

Piknik v klášterních zahradách?

Proč ne!

Ve Školamyšli mají žáci 8. a 9. třídy možnost studovat francouzštinu jako druhý cizí jazyk. Snažíme se, aby si žáci nejen osvojili slovní zásobu nejčastějších konverzačních témat a základy gramatiky, ale také, aby se seznámili s kulturními reáliemi. Proto rádi využíváme možnost konverzace s rodilými mluvčími, kteří přijeli pracovat do České republiky jako dobrovolníci. Minulý rok jím byl Tanguy Billiet, se kterým děti konverzovaly při výuce a zažily s ním i francouzské odpoledne zakončené tanečním workshopem. Letos měly možnost poznat Orélie Rouvière, která obohatila hodiny francouzštiny různými hrami. V závěru školního roku jsme využili pěkného počasí a vyrazili jsme do klášterních zahrad, kde jsme si uspořádali piknik a zahráli si hru „ovocný salát“, při které si děti procvičily slovní zásobu z oblasti jídla.

Také v anglické konverzaci se snažíme děti motivovat možností setkávání s lidmi z různých koutů světa – navštívili nás např. Vincent z Holandska nebo Rumeysa z Turecka.

Věříme, že i v příštím školním roce nás čekají zajímavá setkání, při kterých se dozvíme mnoho zajímavého.

Zdenka Němcová a Pavla Sobotková

ZŠ Školamyšl

Loučení se školním rokem

27

Známe to. „Konečně. Poslední dvouhodinovka strávená ve škole. Nutnost, kterou ještě zvládnou. Převezmu to lejtstro s čísly, na které se těší hlavně rodiče a prarodiče a kmitám na letní prázdniny.“ To jsem já ve věku základškolačnickém.

Nyní stojím ve třídě v roli pedagoga a mým přáním je, aby poslední školní den před letními prázdninami nebyl jen o předání vysvědčení a posledním zamáváním si. Proto jsme s mojí třídou pojali letošní závěr roku trochu slavnostněji. Proč? Protože máme poslední možnost si společně popovídat. Loučíme se jako kolektiv. Druháci zakončují svou etapu se spolužáky prvňáky. Příští rok je čeká nový kolektiv ve starší skupině dětí a také jiní učitelé – to ale není vůbec smutné – péči pod křídly dalších učitelů Školamyšle lze dětem jenom závidět :-)

Prvňáci (v září už druháci) přivítají nové spolužáky a stanou se jejich průvodci a pomocníky v novém začátku. Takové naše známé každodenní jsme spolu“ už ale nezažijeme.

A tak spolu mluvíme. O všem, co v danou chvíli potřebujeme sdílet s ohlednutím za uplynulým rokem. Trochu se dojímací. Předáváme si závěrečné hodnocení, dárečky. Mimo to si ale také věnujeme úsměvy plné díky, vzpomínek na chvíle, které stály za to, naše úspěchy, pokroky, vzájemnou podporu, vděčnost a vědomí, že nejsme jen učitelka a žáci. Jsme si mnohem blíží. A to my ve Školamyšli fakt umíme!

Píšeme a kreslíme vzkazy na lampion štěstí. S radostí jej pouštíme a symbolicky tak všichni odlétáme vstříc další etapě života Školamyšle. S odvahou a se vším, co je v nás.

Milá první a druhá třída, mám vás tolik ráda! Díky vám za mnohé.

Aneta Janatová

xxxxxxxxxxxxxx

Budislav

Budislav jsme si letos užili jako akci spolku Školamyšl. Kromě lesa, pochodů, her, spolupráce, koupání a nočních dobrodružství si děti na závěrečnou slavnost připravily pro rodiče bonusovou výzvu.

Co je to NARRE? Hrozba, proti které hledáme prostředky. Za žádnou cenu jí nechceme ve Školamyšli podlehnout.

Nápovědi byly skupinové prezentace, divadelní a taneční představení, rap, lesní výtvary.

NARRE je nevzdělanost. Díky, děti, učitelé, rodiče, Školamyšlané, že se nám s NARRE daří bojovat.

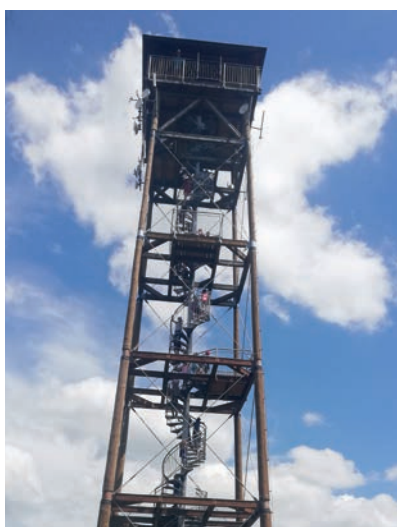
XXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

28

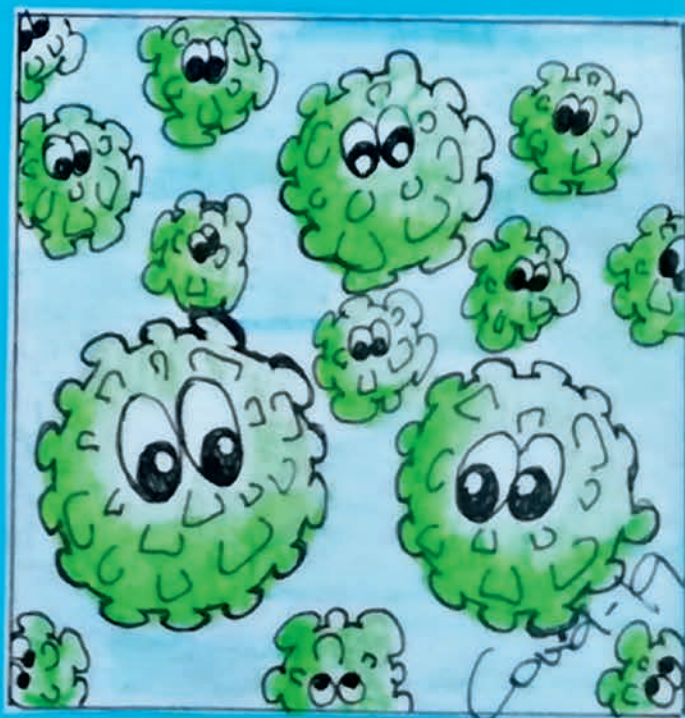
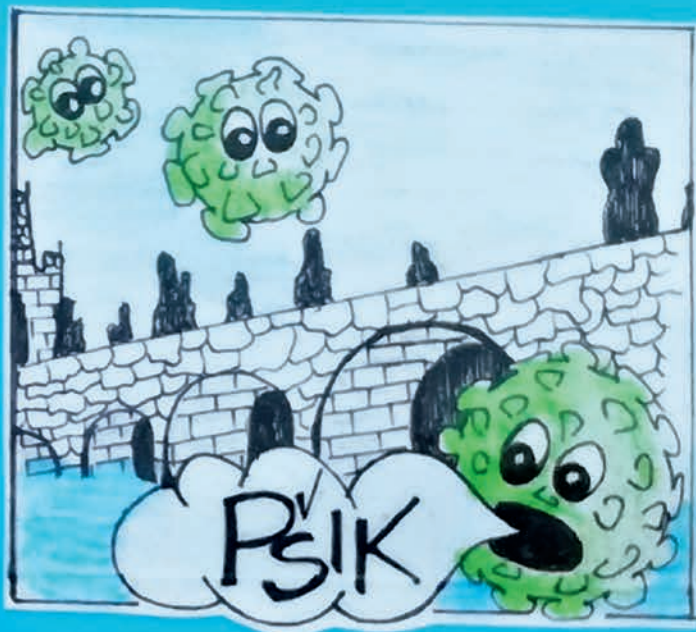
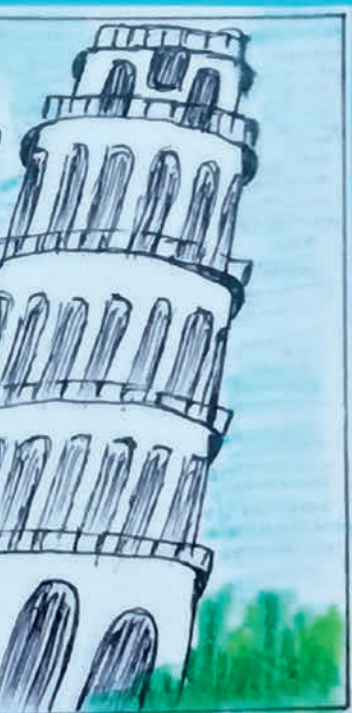
29

JAK MĚ POZNAL

CEL

Těch šest let

Už je to šest let. Šest let, co do Školamyšle chodím a nikdy jsem nepřemýšlela, jak rychle to uteklo. Když se škola zakládala, pamatuji si časté schůze u nás doma a moc jsem nechápala, o co na schůzích šlo, ale teď jsem, že jde o školu.

Jakmile Školamyšl vznikla, tak jsem do ní přestoupila z Červené školy. Přestoupit mi nevadilo. První den byl dost zajímavý, bylo tam hodně lidí a dokonce i televize, která se některých z nás ptala na různé otázky - Proč jsme přestoupili, jak se nám Školamyšl líbí a co od ní očekáváme?. Měli jsme školu na poště, což bylo docela vtipné, když se vás někdo zeptal, "kde máte školu?" Ve škole nás bylo jedenáct. Tři ve 4.třídě, jeden ve 3.třídě, dva ve 2.třídě a pět v 1.třídě. Výuka mě přišla hravější a mnohem zábavnější díky centrům, kde se stále něco dělo. Učitelky na nás byly milé a dokázaly nám vše srozumitelně vysvětlit.

Na druhém stupni jsme přestali mít centra a měli jsme předměty. Zvětšily se školní prostory a přibyli další učitelé. Na poštu jsme se pomalu nevešli a tak přišlo „velké“ stěhování. O prázdninách se stěhovali všechny věci z pošty do nové budovy bývalé ústředny, která se ještě předtím zrekonstruovala zevnitř. Přibýlo hodně učitelů, ale také naši spolužáci z Lačnova, takže z malé školy najednou byla docela velká škola. Přišlo i hodně změn, objevila se například nová pravidla, protože ne všichni znali Školamyšl takovou, jaká byla kdysi, ale s tím se muselo počítat.

Spolužáci a učitelé přicházeli a odcházeli. Zažila jsem hodně učitelů a taky hodně těhotných učitelek, ale musím říct, že jsem nezažila učitele, kterého

bych neměla alespoň trochu ráda. No, a tohle byl můj poslední rok ve Školamyšli. Čas od začátku Školamyšle do teď jsem si neskutečně užila v partě bezvadných lidí a nikdy na život ve Školamyšli nezapomenu. Díky.

Anděla Krejčová

xxxxxxxxxxxxxxxx

32

Jak nás vidí „devátačky“?

Někdy jsme střeva, ale tentokrát jsme nechali projevit ta naše střeva básnic-ká a složili jsme společně báseň, která vás všechny vystihuje v našich očích. Kíťa, And'a a Šáry

Já jsem vám vyrobila fotoalbum plné vzpomínek na dny s vámi. V závěrečných dopisech pak máte osobní vzkazy a poděkování. Jako překvapení vás čeká poukaz do kavárny, kam vás zvou a už teď se těším. Krásné léto.

Kíťa

33

Jednou jsme sem přišly,
do školy v Litomyšli,
Potkaly jsme učitele,
s kterými nám bylo skvěle.
Například taková Pája,
ta nám do těla dala.

A ta naše Markéta,
ta nám v třídě rozkvétá
A takový Jan a David,
to jsou naši učitelé,
nezapomněli na Tomáše,
s ním je nám tu taky skvěle.
Miša v naší družině,
mlíčka dává povmě.

Anetka je sluníčko,
z rána svítí brzičko.

S Julí je ve třídě branda,
s mrcinkama je dobrá banda.

Když jsme v nouzi bezradní,
Pavla nám vždy poradí.

K Radce se chodí pro radu,
ale zůstaneš v hnízdě na dlouhou poradu.

Zdenka to je naše třídní,
s ní nejsou naše dny bídní,
Kdyby tady nebyla.

Nemáme šanci na dokončení studia.

Je konečná třída,
až si vezmem svoje víza,
Naposled na vás vidíte,

Už teď nám moc chybíte.

Balada o bojovnici havrana II

...a někdo mi trhal vlasy dozadu. Přidušeně jsem vykřikla a snažila se vymanit ze sevření. Čepel se zařízla hlouběji do mého krku, po kterém mi stékala rubínová kapka krve. Útočník mě začal táhnout pryč. Na chvíli jsem se zklidnila, a potom prudce trhla hlavou dozadu. Útočník zaúpěl a na chvíli povolil jeho stisk. Vytrhla jsem se a rozběhla se k bráškovi. Cestou jsem se vyhýbala bojovníkům, avšak když se mi nějaký připletl do cesty, skončil povětšinou s uraženou hlavou. Krev jsem měla všude a přes její množství jsem skoro nic neviděla. Než jsem stihla doběhnout k bráškovi, byl u něj otcův voják. Běžela jsem, jak nejrychleji jsem mohla, ale ostrá čepel jeho meče utála bráškovi hlavu dřív, než jsem se tam stihla dostat, v tu chvíli jakoby se pro mě zastavil čas a jako ve zpomaleném záběru jsem běžela ještě rychleji. Když jsem se rozhlédla okolo sebe, otec seděl na svém trůnu a s potěšeným úsměvem celé dění pozoroval. Doběhla jsem k bráškovi a sekla po vojákovi dýkou. Bolestivě zakřičel, když se mu zabodla do ramene, ovšem nezabránilo mu to v oplacení útoku. A za chvíli jsem cítila karmínovou krev, jež mi stékala po boku. Vytrhla jsem vojákovi dýku z ramene a s přesně mířenou ranou sledovala jeho odlétající hlavu. A ještě než jsem se stihla otočit zpátky - bolest a tma.

Probrala jsem se v prostorné místnosti s velkým ebenovým stolem a krbem, před kterým stála dvě kožená křesla. Pomalu jsem se zvedla a vrávoravými kroky došla ke křeslům. Zády ke mně tam seděl vysoký hnědovlasý muž, jenž upřeně zíral do krbu. Došla jsem až za jeho křeslo, když promluvil. „Věděl jsem, že něko-

ho přivedli, ale že to bude zrovna Elisabeth Malmo jsem opravdu nečekal.“ „Nejsem jako můj otec!“ vykřikla jsem podrážděně. Načež se ke mně s milým úsměvem otočil. „My víme, že ne.“ Řekl stále se stejným úsměvem. „Neposadíte se?“ Uznala jsem to za vhodný nápad, jelikož jsem pochybovala o tom, že bych se na nohou udržela dostatečně dlouho. Přešla jsem ke druhému křeslu a sedala si, když do místnosti někdo vběhl. „Siku, tady jsi.“ Vydechla si úlevně žena a zadýchaným hlasem řekla: „Zaútočili na nás.“ „Jak nás tady mohli najít“ zamumlal si pro sebe, avšak zvedl se, otočil se na mě „zůstaň tady“ řekl a společně se ženou vyběhl ze dveří. Pro sebe jsem se ušklíbla, to si vážně myslí, že tady zůstanu jen tak sedět?“ Zvedla jsem se, ale při té rychlosti se mi zamotala hlava a skácela jsem se zpět do křesla. Znovu a pomaleji jsem se zvedla a vyběhla ze dveří...

To be continued...

Napsal: **Shadow**

34

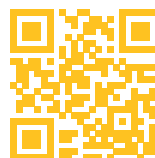
XXXXXXXX

ŠKOLAMYŠL

Základní škola ŠKOLAMYŠL, Hrnčířská 272, Litomyšl

místo působení: Boženy Němcové 150, Litomyšl
Ředitel školy: Mgr. Radoslava Renzová, DiS.
tel: 774 500 580, e-mail: radka.renzova@skolamysl.cz
Zástupce ředitele školy: Mgr. Daniel Janata
e-mail: daniel.janata@skolamysl.cz
Bankovní spojení: KB LITOMYŠL, č.ú.: 115-4022960297/0100

www.skolamysl.cz

Rodičovský spolek Školamyšl (zřizovatel školy) je nezisková organizace. Na podpoře vzdělávání dětí se podílíme asistencemi ve výuce, údržbou, malováním tříd, úklidem... a také tím, že hradíme veškerý provoz školy, od nájmu, přes vybavení nábytkem až po školní pomůcky. Je-li vám školamyšl iniciativy sympatická, podpořte nás. Uvítáme věcné i finanční dary. Kontaktujte předsedkyni spolku Věru Krejčovou vera.krejcova@skolamysl.cz.

Moc děkujeme za jakoukoliv pomoc!

Bankovní spojení: KB LITOMYŠL, č.ú.: 107-7612350257/0100

Informace o přijímání dětí do všech ročníků:

Mgr. Radoslava Renzová, DiS., 774 500 580

E-mail: skola@skolamysl.cz

skolamysl.edupage.org

www.skolamysl.cz

Chcete
nám
pomoci?

školamyšl

made in litomyšl

Školamyšlení – Časopis pro přátele školy, rodiče a děti. Vychází 2x ročně. Velké díky všem dětem, které přispěly články. Redakční rada: Radka Renzová a Leoš Tupec. Fotografie byly pořízeny rodiči, dětmi nebo učiteli při různých akcích školy. Všechny články jsou volně šiřitelné. Jazyková korektura: Soňa a Aleš Bečvářovi. Tisk: Tiskárna H.R.G. Litomyšl. Grafická úprava: Pavel Šmerda. Náklad 200 výtisků. Cena dobrovolná :-)